

13. Oct. 1845

FACTS

Date:

13. Oct. 1845

Page number:

Dagbog F, side 113-114

TRANSCRIPTION

Rom 13 Oct 1845.

Idag har jeg gjenseet Ussing¹, og været med ham, Jerichau² og Mynster³ i Campagnen udenfor Porta S Sebastiano. Vi vare ved Cæcilie Metellas Grav, ved [overstreget: et] en antik Cirkus, laae derpaa •114• længe paa en Høi med en yndig Udsigt med Albaner og Sabinerbjergene, der viiste sig med en Skarphed og Fiinhed i den klare, gjennemsigtige Luft, som jeg endnu ikke har seet saa deiligt. Derfra gik vi gennem en lille dunkel Lund af immergrønne Ege til Ægeriagrotten, som ligesaalidt tilfredstillede mine Forventninger som mange andre Ting, hvoraf der gaaer stort Ry, forbi et lille Bachus Tempel, kaldet "det latterlige", der er meget kjønt med sin Muursteensmosaik og et Baand, der løber rundt med en Alagrec imellem de flade Pilastre. Da vi atter vare indenfor Porten besaae vi to antike Grave, hvoraf især den sidste, mindre, var nydeligt decoreret deels med [farvet] Stuk, deels med Maleri. I den første, der var større og mere regelmæssig, saa vi i en Niche en deilig lille Marmorbuste. – I en Viinkneipe, Sabineren kaldet, nød vi vort Brød, Ost og Salame (Pølse) med Viin til, og her drak Ussing og jeg Duus. Saaledes endte en rar Dag i Rom.

¹ Johan Louis Ussing (1820-1905), filolog og arkæolog. Lundbye havde kendt Ussing siden 1837.

² Billedhuggeren Jens Adolf Jerichau (1816-1883).

³ Christian Ludvig Mynster (1820-1883), forfatter og søn af Sjællands biskop J.P. Mynster.

te første Afbringer blev Ly som det Løstet
i vor senere Samtale, og den tredje havde det,
naar blot Adolf vil sige mig, at Therald har
ikke villet sige mig at være falsk, end alle
Mennesker, med Modtagelse af de saare En-
kelte, der kunne sige dem frie for nogen sin-
de at have sagt en Løgn, eller at have talt
til Mord. "Gode, kære" har Therald
misforstået og deri ligger det for hert "kædet",
hvorefter kommer frem Noget, der for mig
er ligesaa latterligt som, at jeg skulde have
baaret Noget til ham eller noget Menneske
i mange Aar. Hvad jeg har paa Samvittig-
heden er mest med Plejers paa mig selv,
i mit Forhold til Andre er jeg saa rigtig
for, at aldrig Falskhed eller Had har rørt
sig under Gudmedighedens Kaabe; thi enten
er det saa: at jeg er uvelillig steent mod en
der Mennesker, eller, jeg er en Skurk - og
det sidste falder mig svært at tro. -

Rom 13 Oct 1845.

I dag har jeg gjenret Moring, og været med ham,
fricken og Mynster i Campagna indenfor
Porta S. Sebastiano. Vi have ved Cecilia Metella
der grav, ved et en antik Kirkens, lase der paa

længe paa en Kløi med en yndig Udsigt med
Albaner og Sabiner bjergene, der viste sig med
en Skarphed og Finesse i den klare, oplysningsfulde
Luft, som jeg endnu ikke har set saa seiligt.
Derfra gik vi gennem en lille stenet Land
af immergrønne Ege ned til Ageria gratten,
som ligesaa lidt tilfreds stillede mine Forvent-
ninger som mange andre Ting, hvoraf der gaar
stort Nij, forbi et lille Bacchus Tempel, kaldet
"et latterligt"; der er meget kjønt med sin Marmor-
stensmosaik og et Bælt, der løber rundt med
en Alagrec imellem de flade Pilastre. Da
vi atter vare indenfor Porten herseer vi to antike
Grave, hvoraf især den sidste, mindre, var
majseligt decoreret dels med Stuk, dels med
Maleri. I den første, der var større og mere
regelmæssig, saae vi i en Niche en sødlig
lille Marmorkonste. — I en Vinkneipe,
Sabineren kaldet, nød vi rødt Brød, Ost og Sala-
me (Påse) med Vin til, og her drak Moring
og N. Linné. Saaledes endte en rar Dag i Rom.
Rom 17 Oct 45.

Her vil jeg nævne de Billader, der meest glædede
mig. Galleri Chacra, hvor vi var idag med
Moring, Münster, Leckert og Lunskenes magt Josephson.